

ledes dette kan forenes med det ærede Medlems Udtalelse før om, at man fra Venstres Side ikke har udtalt sig for et Forhold paa dette Omraade som det nuværende. Jo, absolut. Det er Venstre, der bærer Hovedansvaret for, at disse Jordlove blev gennemført i 1919 (*Brorsen*: Det tager vi ogsaa). Ja, det kommer de ogsaa til; det har jeg gjort opmærksom paa flere Gange, at dette Ansvar vil blive hæftet paa Venstre, og naar de nu vil gøre Forsøg paa at løbe fra det, saa mislykkes det ganske.

Det ærede Medlem kan være forvisset om, at vi fra vor Side fuldt ud ved, hvor Ansvaret ligger i denne Sag, og det har derfor aldeles ikke forbavset mig, at det ærede Medlem Hr. Brorsen har forholdt sig passiv i Debatten om det foregaaende Lovforslag. Derimod har det forbavset mig i allerhøjeste Grad, at han nu under Behandlingen af dette Lovforslag pludselig dukker op og vil føre denne Diskussion tilbage til det foregaaende Lovforslag, hvis Behandling jeg troede var tilendebragt. Men jeg skal, som sagt, være parat til og vilig til at følge det ærede Medlem i de forskellige Udviklinger, det ærede Medlem i den Anledning maatte føle Trang til at fremkomme med.

Naar det ærede Medlem lagde mig i Munden, at jeg skulde have sagt, at Loven af 4. Oktober 1919 vilde føre til Trældom og Armod, men at derimod Statshusmandsloven vilde føre til Lykke og Velstand, vil jeg bede det ærede Medlem om at læse mine Udtalelser og ikke gengive dem efter et løst Skøn. Thi det har jeg aldrig sagt. Jeg sagde derimod udtrykkelig, at Loven af 4. Oktober 1919 i Stedet for at føre til Lykke og Velstand havde ført til Armod og Trældom; men der er meget væsentlig Forskel paa denne Udtalelse og det, som det ærede Medlem vilde lægge mig i Munden. Jeg antager imidlertid, at det er noget, der er svævet ned til det ærede Medlem i den Dvæletilstand, hvori han befandt sig under den forrige Lovs Behandling.

Naar det ærede Medlem fandt Anledning til at fremhæve, at jeg under forskellige Finansloves Behandling havde omtalt det store Arbejde, der ligger for i Retning af at dygtiggøre den kvindelige Ungdom her i Landet, skal jeg ganske lade det ærede Medlems Udtalelser ligge, idet jeg anser det for at være for vidtgaaende at komme ind paa en Debat om denne Sag her. Men det interesserer mig at kunne konstatere af det ærede Medlems Udtalelser, at man fra Partiet Venstres Side vil kunne møde en ab-

solut Modstand mod den store, den overvældende store sociale Opgave, der ligger i fra Samfundets Side at gaa til gennemgribende Foranstaltninger for de unge Kvinders Dygtiggørelse. Jeg gaar dog ud fra, at det ærede Medlem ikke er bemyndiget til at fremsætte de Udtalelser, han fremkom med, paa Partiet Venstres Vegne. Jeg vilde i alt Fald beklage, om det skulde blive Resultatet her paa Rigsdagen, at det store Venstreparti vilde modsætte sig denne saa overordentlig store og vigtige Opgaves Løsning.

Jeg skal med disse faa Sidebemærkninger til det ærede Medlem slutte med at anbefale det foreliggende Lovforslag til det høje Tings Velvillie.

Niels Frederiksen: Det Lovforslag, der her foreligger til Behandling, giver Ministeriet en udstrakt Bemyndigelse til at disponere over de Arealer, der i Henhold til Lov om Len og Stamhuse afleveres til det offentlige. Jeg vil gerne angaaende denne Bemyndigelse have Lov til at stille enkelte Spørgsmaal til den højtærede Landbrugsminister. Hvis man skal opfatte Lovforslaget som et Udtryk for, at man ønsker at have Mulighed for i saadanne Tilfælde, hvor det offentlige foruden at erhverve Arealer tillige erhverver til Arealerne tidligere knyttede Bygninger, at kunne bortselge Bygningerne med en Del af den omliggende Jord for at undgaa Vandalisme og Spild af Værdier, saa kan vi ikke fra vor Side have noget at indvende derimod. Derimod rejser der sig et andet Spørgsmaal, nemlig det, om man vil forsøge ved en Lov som denne i større Stil at afhænde Arealer fra Gaarde i Egne, hvor der viser sig at være Trang til denne Jord til Udstykning; og heroverfor maa vi vise meget stærk Betænkelse. I den Anledning vil jeg gerne spørge, om Hensigten med denne Lov ikke er, at man vil opnaa at kunne sælge Arealer og paa disse staaende Bygninger fra Lensgaardene, naar det ved Indkaldelse af Ansøgninger til de Arealer, som bliver bekendtgjort at være til Udstykning, viser sig, at der ikke er tilstrækkelig mange Ansøgere til, at man paa den Maade kan faa anvendt den Jord, som man har til Raadighed til Udstykning. Det vil være meget svært, forekommer det mig, at afhænde Jord afleveret til det offentlige, efter at Ansøgerne paa Egnen har udtalt Ønske om at komme til at bo der. Forholdet vil meget ofte være det, at den Jord, man fra Lensgodserne faar til Udstykning, hører til Danmarks bedste Jord. Det viser sig, at de